

Tapoja tutustumiseen

Ilman ennakkovalmisteluja toteutettavia

1. Ryhmittäminen ilman ääntä

Asetutaan ringkiin ja jokainen sanoo vuorotellen nimensä. Sitten ohjaaja pyytää ryhmää kävelemään sikin sokin tilassa. Ilman puhetta, sanoja tai ääniä oppilaat hakeutuvat ryhmiin:

1) paitatyypin mukaan. Kun oppilaat ovat ryhmissä ilman keskustelua, ryhmä kerrallaan he huutavat – ryhmä yhdessä - ryhmänsä paitatyypin (esim. raidallinen). Sitten ryhmäläiset pienryhmissä esittäytyvät toisilleen.

Sen jälkeen ryhmäläiset kävelevät uudelleen sikin sokin ilman sanoja, ja vain eleitä ja ilmeitä apuna käyttäen muodostavat ryhmiä 2) hiusten värin, 3) lempieläimen tai 4) suosikkioppiaineen mukaan. Pienryhmissä aina tarkistetaan nimet.

2. Parin haastattelu

Asetutaan pareittain ja jutellaan esimerkiksi seuraavista asioista:

- nimi ja luokka
- mistä asioista koulussa pidän, mistä en pidä?
- missä asioissa olen hyvä?
- mitä uutta haluaisin oppia?
- mikä on lempivuodenaikani ja miksi?

Sitten yhdessä piirissä istuen kukin kertoo omin sanoin omasta parista joitakin oppimiaan asioita.

3. Ainutlaatuinen minä

Jokainen yrittää keksiä itsestään jotain sellaista, mitä muut eivät ole/osaa/eivät ole tehneet. Voi keksiä valmiiksi muutaman erilaisen. Sitten vuorotellen nouseaan ylös, sanotaan nimi ja kerrotaan esim. "Olenko ainoa, joka on luistellut luonnonjäällä järvellä?". Jos kukaan ei nouse ylös eli ei ole luistellut järven jäällä, osallistuja saa istua ja vuoro siirtyy seuraavalle. Jos joku on tehnyt samaa, pitää osallistujan keksiä uusi asia itsestään. Jotta tilanne ei mene kiusalliseksi, henkilö voi jäädä vähäksi aikaa miettimään omaa toista ominaisuuttaan ja vuoro voi siirtyä eteenpäin. Kun hän on keksinyt uuden, hän voi esittää sen.

4. Nimileikki

Piirissä istuen jokainen keksii oman nimensä kanssa sointuvan "sukunimen eliömaailmasta". Ohjaaja aloittaa ja sanoo oman nimensä ("Vesa Vaskitsa"). Seuraava sanoo ohjaajan nimen ja sitten omansa. Näin jatketaan, kunnes viimeinen sanoo kaikkien nimet. Kun nimikierron on käyty, otetaan heitettäväksi esim. pehmoeläin tai pallo. Heitetään sitä jollekin ringissä istuvalle, jonka nimi muistetaan ja sanotaan se ääneen. Nimileikin voi toteuttaa myös keksimällä nimeen liitettävän liikkeen.

Etukäteisvalmisteluja vaativia tapoja

1. Kuva, joka kertoo minusta

Lehdistä leikattuja jotenkin ympäristöaiheisiin liittyviä kuvia, postikortteja tai peleihin kuuluvia kortteja on pöydällä. Jokainen osallistuja saa valita kuvan, jossa on jotain häneen liittyvää tai joka häntä kuvaa. Sen jälkeen jokainen näyttää vuorotellen valitsemansa kuvan, kertoo nimensä ja kertoo, mikä siinä liittyy häneen.

2. Omat ja toisten tavarat

Ryhmäläiset voivat tuoda mukanaan tapaamiseen jonkin tavarat, jotka sijoitetaan pöydälle tai lattialle. Tavara voi liittyä ympäristöteemoihin. Jokainen käy sitten hakemassa yhden esineen, mutta omaa tavaraa ei saa ottaa. Ohjaaja esittelee ensiksi esineen, jonka hän valitsi. Sitten hän kysyy, kenen tuoma se on. Esineen omistaja esittelee itsensä ja kertoo, miksi tavara on hänelle tärkeä tai miksi hän toi sen. Sitten hän esittelee itsellään olevan esineen ja kysyy vuorostaan, kenen tuoma esine on. Näin jatketaan, kunnes kaikki ovat esitelleet itsensä ja esineensä.

Lähteet:

Kirsi Airaksinen (toim): Innostu! Innosta! Kehitysyhteistyön palvelukeskus Kepa, 1998.

IMPROVment Oy: Ideapakka, 2015.